

РЕШЕНИЕ

№ 22240

гр. София, 04.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 11.10.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Галин Несторов

ЧЛЕНОВЕ: Вяра Русева

Танка Цонева

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **9266** по описа за **2024** година докладвано от съдия Вяра Русева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във вр.чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на Е. Е. П. срещу съдебно решение № 5660/07.12.2023 г. по н.а.х.д. № 8329/2023 г. по описа на Софийски районен съд (СРС), НО, 2-ри състав, с което е изменен електронен фиш, серия К 6847669, издаден от СДВР, с който на основание чл. 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 4, вр. ал. 1, т. 4 от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/, на Е. Е. П. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 800 лв. за извършено нарушение на чл. 21, ал. 1 ЗДвП, като е преквалифицирана санкционната норма в такава по чл. 182, ал. 1, т. 4 ЗДвП и е намален размера на наложеното административно наказание „глоба“ от 800 лв. на 400 лв.

Касаторът твърди, че доколкото преквалификацията на нарушението се свързва с промяна на вече дадена правна квалификация на нарушението, то съдът не може за първи път с решението си да определя приложимата административнонаказателна разпоредба, санитарки липсата на посочена от наказващия орган правна квалификация. Навежда доводи за наличие на противоречия с изискванията на Наредба № 8121з-532 за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата

/Наредба № 8121з-532/, изразяващи се в липса на снимков материал на разположението на мобилното АТСС, патрулния полицейски автомобил и позицията на АТСС спрямо пътния знак, въвеждащ ограничението на скоростта. Оспорва установяването на точната скорост на движение на автомобила, годността на протокола за използване на АТСС, както и надлежното съхранение на данните от АТСС. Твърди недопустимост на процедурата по издаване на електронен фиш при установяване и заснемане на нарушение с мобилни АТСС, тъй като в този случай нарушението винаги се установявало в присъствието на контролен орган. Моли се за отмяна на оспорения съдебен акт и отмяна на електронния фиш. Претендира разноски.

Ответникът по касационната жалба – СДВР, чрез процесуалния си представител моли да се отхвърли касационната жалба. Претендира юриск. възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София-град, IV-ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди, както наведените с касационната жалба основания, така и тези по чл.218, ал.2 АПК, намира следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е процесуално допустима, като постъпила в законоустановения срок, подадена от лице – страна в производството и против акт, подлежащ на касационно оспорване.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна по следните съображения:

Касационната инстанция обсъжда правни, а не фактически въпроси, поради което не събира и не преценява доказателства, а проверява само законосъобразността на изводите на решаващия съд.

След анализ и преценка на събрания по делото доказателствен материал и писмените доказателства, приобщени по реда на чл. 283 НПК, от въззивната инстанция е установена следната фактическа обстановка: на 06.01.2023 г., в 14:26 часа, в [населено място], по [улица], в района до № 168, с посока на движение от [улица] към [улица], при ограничение на скоростта за населено място от 50 км/ч, лек автомобил марка „Шкода“, модел „С.“, с рег. [рег.номер на МПС], се движел със скорост от 81 км/ч, установена след отчитане на допустима грешка в полеви условия 3%. Изготвена била справка за собственост на МПС, видно от която собственик се явявал Е. Е. П.. Нарушението било заснето с клип № 11743f0/0347572, установено с мобилна система за видеоконтрол – АТСС тип „С.“, с радар ARH CAM S1, с регистрационен № на устройството: 11743F0. Същата била монтирана на участъка от пътя от служители на ОПП – СДВР, патрулиращи със служебен автомобил с рег. [рег.номер на МПС]. Заснетото нарушение било онагледено със снимков материал. Отчетено било превишение от 31 км/ч на разрешената скорост за движение в процесния пътен участък. С оглед така констатираното нарушение, на основание чл. 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 4, вр. ал. 1, т. 4 ЗДвП, бил издаден електронен фиш, серия „К“, № 6847669 за нарушение, установено с АТСС, с който на Е. Е. П. било наложено административно наказание „глоба“ в размер на 800 лв. за извършеното нарушение по чл. 21, ал. 1 ЗДвП с допълнението, че деянието е извършено повторно, в едногодишен срок от влизане в сила на ЕФ К/5536875.

Въз основа на тези фактически установявания и приобщения по делото

доказателствен материал относно техническото средство, с което е установено и заснето нарушението, съдът е обосновал извод, че не са допуснати съществени процесуални нарушения при издаване на атакувания електронен фиш и нарушението е безспорно установено. Единственото отклонение от предписанията на закона, констатирано от съда, е непълното описание на квалифициращото обстоятелство „повторност“, обуславящо налагането на по-тежка санкция за нарушението, поради което издаденият електронен фиш е изменен посредством преквалификация на деянието по основния състав на административното нарушение и съответното на него намаляване на наказанието.

Касационната инстанция не намира за основателно нито едно от направените пред нея в касационната жалба възражения по обжалваното съдебно решение, с което процесният ЕФ е изменен. Въззивната инстанция повече от подробно е изследвала действително осъществилите се факти по установяване на нарушението на касатора, което е с висока степен на обществена опасност, като съдът е анализирал в цялост събрания пред него доказателствен материал, който е обилен и въз основа на тази комплексна преценка е изградил своя краен извод за извършено нарушение, което е санкционирано чрез правилното прилагане на материалния закон. Изключително детайлно районният съд е обсъдил развитието на правната уредба по автоматизираното установяване на нарушения на правилата по ЗДвП и каква е правната природа на издаваните в тази връзка електронни фишове, какво е необходимото им съдържание и доказателствената им сила, по какво те се различават като актове от наказателните постановления и защо изискванията за реквизити на последните са неприложими към електронните фишове.

При нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система, за което не е предвидено наказание лишаване от право да се управлява моторно превозно средство или отнемане на контролни точки, се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба в размер, определен за съответното нарушение /чл. 189, ал. 4, изр. 1 ЗДвП/. Електронният фиш съдържа данни за: териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката или мястото на доброволното ѝ заплащане. Образецът на електронния фиш се утвърждава от министъра на вътрешните работи.

"Електронен фиш" е електронно изявление, записано върху хартиен, магнитен или друг носител, създадено чрез административно-информационна система въз основа на постъпили и обработени данни за нарушения от автоматизирани технически средства. Касае се за своеобразен властнически акт с установителни и санкционни функции, приравнен едновременно към АУАН и НП, но само по отношение на правното му действие (фикцията по чл.189, ал.11 ЗДвП), не и по форма, съдържание, реквизити и процедура по издаване. От това следва, че изискванията за форма, съдържание, реквизити и ред за издаване на АУАН и НП, сравнително подробно регламентирани в ЗАНН, са неприложими по отношение на електронния фиш. Относно формата на електронния фиш следва да се приемат за задължителни само посочените в чл. 189, ал. 4, изр. 2 ЗДвП реквизити. Разпоредбата на чл. 189 ал. 4 от ЗДвП е специална по отношение на общите норми за издаване на НП – чл. 57 от

ЗАНН. Според касационния състав, видно от снимковия материал-вещствено доказателствено средство в административнонаказателния процес по арг. от чл.189, ал.15 от ЗДвП, ясно и точно е описано мястото на нарушението, географските координати посредством G..

По делото е установено по несъмнен начин, че на 6.01.2023 г. автомобилът, чийто собственик е лицето П., се е движел със скорост от 81 км/ч. При издаване на електронния фиш за установено нарушение за превишена скорост от измерената от АТСС скорост е приспадната и максимално допустимата грешка за съответния тип АТСС, посочена в чл. 755 от Наредбата за средствата за измерване, които подлежат на метрологичен контрол ". Това е така, тъй като в снимката приложена към ЕФ е отчетен толеранс от 3 км. В нея е обозначено, че измерената скорост е 84 км,а в ЕФ като установена скорост е посочено 81 км. Тоест, при издаване на ЕФ е налице приспадане на отчетен толеранс на автоматизираното техническо средство. Обстоятелството, че при издаването му е съобразен толеранса от минус 3 км/ч е в съответствие с разпоредбата на чл. 16, ал. 5 от Наредба № 8121з-532 от 12 май 2015 г. за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата. Толеранса е видим от снимката към ЕФ, където е посочена скорост на движение от 84 км/ч., а в електронния фиш – 81 км/ч., тъй като при издаването на електронния фиш се отчита 3 км. толеранс за допустима грешка при работата на техническото средство. По делото е наличен и протокол за използване на АТСС, в който са посочени участъка от пътя с описание на мястото и географските координати, действащото ограничение на скоростта, посоката на движение на автомобила, разположението на автоматизираното техническо средство, неговия вид и данни за извършена метрологична проверка, съобразно изискванията на чл. 189, ал. 8 от ЗДвП.

Протоколът за използване на мобилно АТСС за контрол е попълнен съгласно приложение чл. 10, ал. 1 от Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015 г./.. Същият е надлежно оформен, обратно на твърдяното в жалбата, като в него е посочено вида АТСС и неговия номер, датата на ползването му, точното местоположение, посоката на движение, ограничението на скоростта на заснеманата отсечка, посоката на действие на АТСС, неподвижността на режима на измерване, началото и края на работата по час и минута и номер на първо и последно статично изображение, в който промеждутък и номер е и процесният клип, станал основа за издаване на електронен фиш, броя на установените нарушения в същия часови период. Видно от този протокол, определеният работен часови график на техническото средство за този пътен участък е от 12:30 ч. до 14:30 ч., като процесното нарушение, обективирано в снимка с час на фиксиране на изображението 14, 26 ч. За прецизност следва да се отбележи, че онагледеното в снимката на автомобила, е отразен номера на техническото средство, което е извършило заснемането, идентичен с номера, отразен в протокола, вкл. е налице идентичност по отношение дата, място, локация и часови диапазон на осъщественото заснемане, което еднозначно обвързва изображението с осъществена с описаното в протокола техническо средство работа на дата 6.01.2023г. Протоколът е проверен от началник на ОПШ СДВР съгласно изрично посочената в него заповед /противно на доводите на касатора/

Цитираното статично изображение съдържа достатъчни и категорични данни за датата, часа, локацията, G. координатите и скоростта на движение на превозното средство, като автомобилът е ясно идентифициран като марка, модел и

регистрационен номер. Обратно на посоченото в касационната жалба в необходимата и достатъчна степен е конкретизирано и индивидуализирано мястото на извършване на нарушението, посочени са всички обстоятелства от значение за съставомерността на деянието и наличието на административно нарушение в т.ч. конкретната стойност на ограничението, конкретните параметри на нарушението и пределите на следващата се за него отговорност от гледна точка на правна квалификация и вид/размер на приложимата административна санкция.

Не се споделя възражението на касатора, че при установени с мобилни АТСС нарушения на скоростта е недопустимо издаването на електронен фиш, а следва административнонаказателната отговорност да се реализира по общия ред със съставяне на АУАН и издаване на НП. Съобразно чл. 189, ал. 4 от ЗДвП при нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система, за което не е предвидено наказание лишаване от право да управлява МПС или отнемане на контролни точки, се издава фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба в размер, определен за съответното нарушение. Легалната дефиниция за автоматизирани технически средства и системи се съдържа в § 6, т. 65 от ДР на ЗДвП, а именно - това са уреди за контрол, работещи самостоятелно или взаимно свързани, одобрени и проверени съгласно Закона за измерванията, които установяват и автоматично заснемат нарушения в присъствие или отсъствие на контролен орган и могат да бъдат: а) стационарни - прикрепени към земята и обслужвани периодично от контролен орган; б) мобилни - прикрепени към превозно средство или временно разположени на участък от пътя, установяващи нарушение в присъствието на контролен орган, който поставя начало и край на работния процес. Безсъмнено е, че никоя от двете горесцитирани разпоредби не поставя изискване електронен фиш да може да се издава само в случаите, когато автоматизираното техническо средство е стационарно и отсъства контролен орган; иначе казано - без значение за правния спор е обстоятелството дали автоматизираното техническо средство, с което е заснето процесното нарушение е стационарно или мобилно. С оглед ограничаване възможността за превратно тълкуване на разпоредбата на чл.189, ал.4, изр.1 от ЗДвП, е необходимо да се уточни, че с използването на изрза „...в отсъствието на контролен орган”, законодателят няма предвид, че при установяване на нарушение с автоматизирана система, не може в непосредствена близост да има контролен орган. Законодателният замисъл на тази разпоредба следва да се тълкува в насока, че контролните органи не вземат участие, или ако вземат такова то не е да влияят при самото установяване и заснемане на нарушението от техническото средство, а за да обслужват технически периодично съответното АТСС или да слагат начало и край на работния му процес; В този смисъл не може да се приеме, че физическото присъствие на контролен орган до техническо средство за установяване и заснемане на нарушение, предопределя процедура по съставяне на АУАН и издаване НП, а не такава по издаване на електронен фиш. Подобно тълкуване на закона се явява превратно и контрастиращо със законодателния замисъл и логика на института на електронния фиш.

Така процедурата за издаване на процесния Електронен фиш за налагане на глоба за установеното с мобилната система за видеоконтрол нарушение по чл. 21, ал. 1 от ЗДвП е проведена при наличието на предпоставките за приложението ѝ по чл. 189, ал.4, изр. 2 от ЗДвП вр. § 6, т. 63 от ДР на ЗДвП и вр. с Наредба № 81213-532/2015 г. Спазени са изискванията за използването на мобилната система за видеоконтрол, тъй

като същата е преминала периодична проверка, и се е намирала в техническа изправност към датата на извършване на нарушението. Данните, описани в електронния фиш, напълно съвпадат с данните, отразени в протокола за използване на АТСС. Съответно няма съмнение, че със съответното техническо средство е установено извършеното от оспорващия нарушение.

По отношение на останалите възражения, наведени в касационната жалба, относно наличие на противоречия с изискванията на Наредба № 8121з-532, точната скорост на движение на автомобила, годността на АТСС, с което е установено нарушението и допустимостта на процедурата по издаване на електронен фиш при установяване и заснемане на нарушение с мобилни АТСС, същите са достатъчно подробно обсъдени във въззивното решение, поради което настоящият състав се съгласява мотивите на районния съд и не намира за необходимо да ги преповтаря.

За изчерпателност и пълнота на изложението, съдът намира противно на доводите на районния съд, че не е налице отклонение от предписанията на закона, не е налице непълното описание на квалифициращото обстоятелство „повторност“, обусловило налагането на по-тежка санкция за нарушението, което е мотивирало и съда издаденият електронен фиш да бъде изменен посредством преквалификация на деянието по основния състав на административното нарушение и съответното на него намаляване на наказанието. Това е така, тъй като в обжалваният ЕФ изрично е посочен видът и номера на акта, въз основа на който наказващият орган е приел наличието от обективна страна на този съставомерен признак. Факт е, че не е посочено кога предходно издаден ЕФ К 5536875, въз основа на който е прието, че нарушението е в условията на повторност, е влязъл в сила. Това обаче, е лесно установимо от ангажираните по преписката доказателства. Видно от справка картон на водача, предходно издадения ЕФ К 5536875 е връчен на 16.05.2022г. Следователно и предвид липсата на твърдения, че е бил обжалван, както и доказателства за това, същият е влязъл в сила на 31.05.2022г. Отражено е също, че този ЕФ е платен. Процесното нарушение е извършено на 6.01.2023г, тоест в едногодишния срок от влизане в сила на ЕФ К 5536875. Налице са предпоставките, да се приеме, че процесното нарушение е извършено в условията на повторност по см на § 6 т.33 от ДР на ЗДвП. Соченото несъгласие с изводите на СРС обаче, *не може* да послужи за ревизиране на решението, предвид забраната за влошаване положението на жалбоподателя.

С оглед горното, процедурата за издаване на процесния електронен фиш за налагане на глоба за установеното с автоматизирано техническо средство нарушение по чл. 21, ал. 1 от ЗДвП е проведена при наличието на предпоставките за приложението ѝ по чл. 189, ал.4, изр. 2 от ЗДвП вр.

§ 6, т. 63 от ДР на ЗДвП и вр. с Наредба № 8121з-532/2015 г., ЕФ съдържа всички изискуеми реквизити по чл. 189, ал. 4 от ЗДвП и извършеното нарушение е доказано по безспорен и несъмнен начин.

Предвид изложеното, оспореното решение, следва да бъде оставено в сила.

Относно разноските: С оглед изхода на спора на касатора, не се дължат разноски. Ответникът претендира юриск. възнаграждение, поради което на същият се дължат разноски за юрисконсултско възнаграждение в минимален размер от 80 лв., определен съгласно чл.63д ал. 4 от ЗАНН вр. с чл. 37, ал.1 от Закона за правната помощ и чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Водим от горното, Административен съд София-град, IV-ти касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА съдебно решение № 5660/07.12.2023 г. по н.а.х.д. № 8329/2023 г. по описа на СРС, НО, 2-ри състав.

ОСЪЖДА Е. Е. П. да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи сумата от 80 /осемдесет/ лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.